

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 76EK/410/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122233864
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dávid Vozár
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122233864.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: G. U., G.. XX.XX.XXXX, K. X. M. XXXX/XA, XXX XX C. G. M., zast. práv. zást. JUDr. Zuzana Ondrejovičová, advokát so sídlom Komenského 7, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, proti povinnému: B. Q., G.. XX.XX.XXXX, K. C. XXXX/X Q., XXX XX C. G. M., o vymoženie zmeškaného výživného vo výške 235,-Eur a bežného výživného vo výške 130,-Eur mesačne, vedenej u súdneho exekútora: Mgr. Marián Kráľ, so sídlom exekútorského úradu Radlinského, 026 01 Dolný Kubín, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

II. Súd povinnému n e p r i z n á v a nárok na trovy konania vo výške 133,20 Eur.

III. Súd povinnému u k l a d á povinnosť zaplatiť oprávnenému trovy právneho zastúpenia vo výške 24,91 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným prostredníctvom súdneho exekútora, doručeným súdu dňa 10.02.2022, domáhal od povinného vymoženiu zameškaného výživného vo výške 4235,-Eur a bežného výživného vo výške 130,-Eur mesačne, a to na základe exekučného titulu - Uznesenia Okresného súdu Žilina, sp. zn.: 25Pc 17/2018 zo dňa 13.03.2019, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 21.04.2019.

2. Poverením zo dňa 15.02.2022 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Marián Kráľ, so sídlom exekútorského úradu Radlinského, 02601 Dolný Kubín, ktorý ju vedie pod sp. zn. 90EX 128/22.

3. Dňa 09.03.2022 bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) zo strany povinného.

4. Povinný sa návrhom na zastavenie exekúcie domáhal zastavenia exekúcie z dôvodu, že si svoju vyživovaciu povinnosť splnil. Povinný namietal, že uhradil dňa 25.02.2022 povinnosť vyplývajúcu z exekučného titulu a má zato, že jeho záväzok zanikol. Povinný uviedol, že od roku 2020 platí bežné výživné v sume 130,-Eur a tiež zmeškané výživné po 20,-Eur mesačne. Povinný tiež namietal, že je vedený na úrade práce. Povinný záverom uviedol, že žiada uhradiť trovy exekúcie vo výške 130,-Eur.

5. K návrhu na zastavenie exekúcie sa vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu aj oprávnený, ktorý uviedol, že povinný dňa 24.04.2019 uhradil sumu vo výške 75,-Eur a dňa 22.05.2019 uhradil sumu vo výške 100,-Eur. Z uvedeného vyplýva, že už v máji 2019 sa povinný dostal do omeškania so zaplatením

bežného výživného a taktiež so zaplatením splátky zameškaného výživného. Nakoľko sa dostal do omeškania už v máji 2019 stratil povinný výhodu splátok a mal povinnosť doplatiť celú zameškanú sumu výživného. Povinný tiež uhradil v júni 2019 bežné výživné vo výške 130,-Eur a zmeškané výživné v sume 30,-Eur, avšak od júla 2019 do augusta 2020 neplatil zmeškané výživné vôbec. Povinný začal zmeškané výživné platiť opätovne v septembri 2020, avšak nie v sume 30,-Eur ale 20,-Eur. Oprávnený tiež uviedol, že povinného viac krát vyzval na plnenie výživného, pričom však k žiadnej dohode medzi právnym zástupcom a povinným o splátkach zameškaného výživného vo výške 20,-Eur nedošlo. Z uvedeného dôvodu oprávnený trvá na pokračovaní exekúcie a zároveň žiada o priznanie trov konania vo výške 24,91 Eur.

6. Exekučný súd uvádza, že Upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 05.03.2022. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol doručený na exekútorový úrad dňa 09.03.2022 - t.j. v zákonnej 15-dňovej lehote a preto má takto podaný návrh povinného na zastavenie exekúcie odkladný účinok.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku; b) exekučný titul bol zrušený; c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2); d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhlo zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

11. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorá je vedená na tunajšom súde pre vymoženie pohľadávky oprávneného voči povinnému na zmeškané výživné vo výške 235,-Eur na bežné výživné vo výške 130,-Eur.

12. Exekučný poriadok v ustanovení § 61k umožňuje povinnému podať návrh na zastavenie exekúcie, ktorý je prostriedkom procesnej obrany, a to v lehote 15 dní odo dňa doručenia Upovedomenia o začatí exekúcie. Predmetom takéhoto návrhu môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, ktorých spoločným znakom je to, že nastali až po vzniku exekučného titulu. Uvedená 15 dňová lehota je lehotou procesnou, čo znamená, že na jej zachovanie stačí, ak sa návrh na zastavenie podá na pošte, prípadne na inom orgáne, ktorý je povinný ho doručiť v posledný deň lehoty.

13. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku.

14. V zmysle exekučného titulu bola povinnému uložená povinnosť prispievať na výživu oprávneného počnúc dňom 01.08.2018 sumou 130,-Eur mesačne vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred. Povinný bol zároveň zaviazaný na úhradu zmeškaného výživného vo výške 495,-Eur, ktoré mohol

uhrádzať v splátkach vždy po 30,-Eur s prvou splátkou najneskôr do 20.05.2019 a s každou ďalšou splátkou vždy do 20. dňa nasledujúceho mesiaca až do úplného uhradenia, pod následkom straty výhody splátok.

15. Povinný návrhom na zastavenie exekúcie žiadal zastaviť exekúciu, keďže on úhradou zo dňa 25.02.2022 splnil povinnosť priznanú exekučným titulom. Exekučný súd konštatuje, že účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť pohľadávku oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine a dobrovoľne sa nesplnila (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.03.2007, sp. zn. III ÚS 56/07-20). Z uvedeného jasne vyplýva, že exekúcia sa môže viesť na podklade vykonateľného rozhodnutia, ktorým je v predmetnej veci Uznesenia Okresného súdu Žilina, sp. zn.: 25Pc 17/2018 zo dňa 13.03.2019, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 21.04.2019.

16. Z podania povinného vyplýva, že ku dňu 25.02.2022 uhradil svoju vyživovaciu povinnosť vo výške 150,-Eur (bežné výživné v sume 130,-Eur a splátka zmeškaného výživného vo výške 20,-Eur). Exekučný súd z predložených dokladov m.i. zistil, že povinný si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť riadne a včas. V zmysle exekučného titulu mal uhrádzať oprávnenej I) bežné výživné vo výške 130,-Eur od 01.08.2018 mesačne vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca vopred a za II zmeškané výživné vo výške 495,-Eur, ktoré mohol uhrádzať v splátkach vždy po 30,-Eur s prvou splátkou najneskôr do 20.05.2019 a s každou ďalšou splátkou vždy do 20. dňa nasledujúceho mesiaca až do úplného uhradenia, pod následkom straty výhody splátok. Súd uvádza, že povinný sa dostal do omeškania už za mesiac máj 2019, keď uhradil oprávnenému sumu 100,-Eur. Povinný síce uhradil za nasledujúci mesiac sumu 160,-Eur (za bežné výživné v sume 130,-Eur a splátku za zmeškané výživné v sume 30,-Eur), avšak následne uhrádzal iba bežné výživné vo výške 130,-Eur až do septembra 2020, keď uhradil 150,-Eur (bežné výživné + splátka zmeškaného výživného vo výške 20,-Eur). Z vyššie uvedeného je tak zrejmé, že povinný si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť v zmysle exekučného titulu. Pokiaľ povinný namietal, že uzatvoril s oprávneným dohodu o splátkach zmeškaného výživného po 20,-Eur mesačne, túto dohodu súdu nijako nepredložil a za situácie keď jej existenciu poprel aj oprávnený nie je možné ju považovať za dôkaz povinného, ktorý by odôvodňoval uhrádzať zníženú splátku zmeškaného výživného. Exekučný súd však uvádza, že aj kedy povinný uzatvoril v roku 2020 s oprávneným „dohodu“ o znížených splátkach zmeškaného výživného z 30,-Eur na 20,-Eur, povinný bol v omeškaní s mesačnými úhradami už od júla 2019 (do septembra 2020), keď uhrádzal iba bežné výživné vo výške 130,-Eur a teda v zmysle exekučného titulu stratil výhodu platby zmeškaného výživného v splátkach.

17. Exekučný súd uvádza, že na plnenie svojej vyživovacej povinnosti nestačí, aby povinný uhradil svoju povinnosť len čiastočne (za niektoré mesiace a v neúplnej výške). Pokiaľ povinný neplní svoje výživné riadne a včas, dochádza tak k poškodzovaniu záujmov oprávnených osôb a nie je možné vysloviť záver, že povinný plní svoju vyživovaciu povinnosť v zmysle exekučného titulu. V zmysle vyššie uvedeného ustanovenia je nutné uviesť, že povinný by si plnil svoju vyživovaciu povinnosť v zmysle exekučného titulu riadne a včas ak by hradil pravidelne sumu 160,-Eur ako bežné výživné vo výške 130,-Eur mesačne a 30,-Eur ako splátku zmeškaného výživného až do splnenia povinnosti.

18. Pokiaľ povinný namietal, že nebol zo strany oprávneného kontaktovaný ohľadom neuhradenia výživného, tu súd uvádza, že táto námietka je nedôvodná. Povinný má v zmysle exekučného titulu jednoznačne určenú povinnosť plnenia. Oprávnený nie je žiadnym spôsobom zaviazaný, aby povinného ktorý neplní svoju povinnosť písomne vyzýval na jej uhradenie. Práve naopak, je na povinnom aby si plnil svoju povinnosť v súlade s exekučným titulom, pričom sám povinný svojim neplnením povinnosti z exekučného titulu riskuje, že oprávnený využije svoje právo a podá voči nemu návrh na vykonanie exekúcie, čo sa v danom prípade aj stalo.

19. Exekučný súd preto záverom uvádza, že exekúcia je vedená na základe vykonateľného exekučného titulu, začala dôvodne v Návrhu na zastavenie exekúcie povinný neuviedol žiadne relevantné skutočnosti ani nepripojil žiadne dostačujúce dôkazy, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. ktoré by bránili jeho vymáhateľnosti alebo iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná alebo ktoré by odôvodňovali zastavenie exekúcie

20. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie dospel k záveru, že nie sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, preto v súlade s citovaným ustanovením § 61k ods. 1 písm. d) v spojení s § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie zamietol.

21. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

22. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

23. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“) odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

24. Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

25. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel, a ktoré by pri riadnom priebehu konania. Pri návrhu na zastavenie exekúcie je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Ustanovenie o náhrade trov konania, nie je obmedzené len na určité konania. Platí preto pre každé konanie. Keďže súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, povinný nemá nárok na náhradu trov konania a oprávnený mal v konaní úspech, vznikol mu nárok na náhradu nákladov spojených s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

26. Právny zástupca oprávneného si vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia súvisiace s vyjadrením oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie s uvedením výšky trov v sume 24,91 Eur. Súd tak postupom podľa vyššie uvedených ustanovení priznal oprávnenému náhradu trov vo výške 24,91 Eur (jeden úkon právnej služby v polovičnej sadzbe vo výške 13,28 Eur + režijný paušál v sume 1 x 11,63 Eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.